

(...) 434/18

UZASADNIENIE

Małoletnia Z. T. zastępowana przez matkę N. J. (1) wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od ojca P. T. (1) renty alimentacyjnej w kwocie po 800zł m-cznie (k. 2).

P. T. (1) uznał powództwo do sumy po 400zł m-cznie (k. 23).

Sąd ustalił co następuje:

Rodzicami małoletniej Z. T. są N. J. (1) i P. T. (1).

dowód – k. 7 asc

Rodzice dziecka żyją w rozłączeniu.

dowód – okoliczność niesporna

Z. mieszka z matką i jej konkubentem, który nie ma własnych dzieci. Pracuje on w firmie (...) w K., gdzie zarabia po ok. 1700zł netto m-cznie. Ponosi on połowę wspólnych opłat mieszkaniowych rodziny.

Matka dziewczynki prowadzi własną działalność gospodarczą w postaci biura podróży. Przeciętny zysk netto z tego tytułu określa na 2000zł m-cznie. Nie posiada żadnych zadłużeń. Nie korzysta także z niczyjej pomocy finansowej.

Powódka jest uczennicą I klasy szkoły podstawowej. Pozostaje na utrzymaniu swojej matki. Utrzymuje kontakty z ojcem. Dostaje od niego przy tej okazji niedrogie upominki.

dowód – k. 8-19 paragony, k. 52-52v zeznania N. J., k. 52v-53 zeznania

P. T.

P. T. (1) jest osobą niepełnosprawną, ze wskazaniem do wykonywania wyłącznie lekkiej pracy. Posiada on prawo jazdy kategorii B oraz przyuczenie do pracy w charakterze operatora maszyn sterowanych numerycznie.

Formalnie od sierpnia b.r. pozostaje on osobą bezrobotną, bez prawa do zasiłku. Wcześniej pracował w firmie (...) z W., zarabiając tam po 2000zł netto m-cznie. Zwolnił się jednak na zasadzie porozumienia stron z uwagi na swój stan zdrowia. Choruje bowiem obecnie na dyskopatię, lecz się u ortopedy, nie może dźwigać ciężarów. Dlatego nie mógł wykonywać dotychczasowego zatrudnienia.

Obecnie szuka (przez PUP oraz indywidualnie) odpowiedniej dla siebie pracy. Obiecywali mu ją bezskutecznie m.in. jego znajomi.

Wymieniony żyje aktualnie w konkubinacie. Jego partnerka pracuje w miejscowej firmie produkującej porcelanę. Zarabia tam po ok. 1650zł m-cznie.

Mieszkają w lokalu należącym do matki pozwanego, które utrzymują z pieniędzy jego partnerki. Korzystają też z pomocy kuzyna (drobne pożyczki) oraz matki pozwanego i rodziny jego partnerki (zapraszanie na posiłki). Nie mają jakichkolwiek pożyczek ani kredytów bankowych.

dowód – k. 37 pismo PUP, k. 42 orzeczenie, k. 52v-53 zeznania P. T.

Postanowieniem z dnia 16 października 2018r. Sąd udzielił zabezpieczenia powództwa w niniejszej sprawie, zasądając od pozwanego na rzecz powódki tymczasowe alimenty w kwocie po 400zł m-cznie.

dowód – k. 25 postanowienie

Rozstrzygnięcie jak wyżej nie było przedmiotem zaskarżenia żadnej ze stron, w tym powódki działającej z profesjonalnym pełnomocnikiem z wyboru.

dowód – okoliczność niesporna

Pozwany wyłączną podstawą faktyczną swojego stanowiska procesowego w niniejszej sprawie (oddalenie powództwa ponad kwotę po 400zł m-cznie), uczynił wyłącznie twierdzenie, że z uwagi na swoją obecną sytuację osobistą, zdrowotną i materialną, nie może płacić wyższych alimentów na córkę.

dowód – k. 23 protokół

W związku z powyższym, na rozprawie z 16 października 2018r. Sąd zobowiązał pełnomocnika powódki do złożenia w określonym terminie wniosków dowodowych na okoliczność, że bieżące możliwości płatnicze pozwanego pozwalają jemu na zapłacenie powódce kwoty dochodzonej pozwem, pod rygorem oddalenia powództwa ponad sumę po 400zł m-cznie.

dowód – k. 23v protokół

Sąd uznał za wiarygodne zeznania stron w części, w jakiej były one zgodne z ustalonym stanem faktycznym niniejszej sprawy.

Zeznania te były bowiem stanowcze, konsekwentne w trakcie całego procesu, pozbawione wewnętrznych i wzajemnych sprzeczności. W odpowiednich fragmentach znajdowały one potwierdzenie w treści zaliczonych w poczet dowodów dokumentów. Ich wiarygodność nie została też skutecznie podważona przez stronę przeciwną. Ponadto zeznania jak wyżej dotyczyły aktualnych (por. art.316§1kpc) okoliczności, istotnych dla prawidłowego merytorycznego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy (szczegółowo zobacz dalej w uzasadnieniu – rozważania prawne). Nie budziły one wreszcie uzasadnionych wątpliwości co do swojej rzetelności z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego Sądu oraz przesłanek określonych w art.233§1kpc.

Pozostałe zeznania stron, jako nie spełniające łącznie wszystkich w/w kryteriów, Sąd pominął.

Dotyczyło to zwłaszcza tej części zeznań stron, które odnosiły się do sugerowanych przez nie Sądowi wysokości kosztów ich własnego utrzymania.

Wiarygodność podawanych w tej mierze Sądowi sum nie została bowiem udowodniona zgodnie z regułami wynikającymi z art.6kc i art.232kpc.

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania treści zaliczonych w poczet dowodów dokumentów. Dotyczyły one okoliczności ważnych dla meritum sprawy. Zostały przy tym sporządzone przez uprawnione do ich wystawienia podmioty, w zakresie przypisanych im prawem kompetencji. Same zaś strony nie zgłaszały w trakcie procesu jakichkolwiek uwag w tej mierze.

Sąd zważył co następuje:

Stosownie do art.133§1kro w zw. z art.135§1kro, rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych na rzecz dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymywać się samodzielnie, w zakresie odpowiadającym jego aktualnym usprawiedliwionym potrzebom oraz ich możliwościom płatniczym w rozumieniu art.135§1kro.

Zważywszy na wspomnianą już wcześniej w tym uzasadnieniu podstawę faktyczną stanowiska procesowego pozwanego w sprawie (por. powyżej), przedmiotem sporu między stronami była wyłącznie kwestia obecnych możliwości płatniczych pozwanego w zakresie alimentacji córki.

W związku z tym, że pozwany twierdził, iż jego możliwości jak wyżej opiewają jedynie na kwotę alimentów po 400zł m-cznie, rzeczą strony powodowej, reprezentowanej w tej sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika z wyboru, było niewątpliwie procesowe udowodnienie (zgodnie z regułami z art.6kc i art.232kpc), że pozwany może zapłacić na rzecz córki wyższą niż w/w sumę, a w szczególności kwotę dochodzoną pozwem.

Analizując szczegółowo cały zgromadzony w tej materii z inicjatywy stron, a szczególnie pełnomocnika powódki materiał dowodowy sprawy, oraz dokonując jego oceny w świetle przesłanek opisanych w art.233§1kpc, Sąd uznał, że strona powodowa nie wykazała dostatecznie w trakcie procesu, iż aktualne możliwości płatnicze pozwanego w rozumieniu art.135§1kro pozwalają jemu wyłożyć dla córki więcej niż deklarowane przez niego po 400zł m-cznie.

Pełnomocnik powódki nie kwestionował w ogóle w tej sprawie obecnego stanu zdrowia pozwanego, a zwłaszcza jego negatywnego wpływu na możliwość wykonywania przez niego pracy fizycznej, w tym pracy z przedstawionych Sądowi ogłoszeń (por. k. 38). W ślad za tym, strona powodowa nie podważyła skutecznie wiarygodności zeznań pozwanego w przedmiocie przyczyn i okoliczności rezygnacji przez niego z zatrudnienia w firmie (...), a także bezskutecznych do tej pory zabiegów pozwanego w przedmiocie znalezienia dla siebie pracy odpowiedniej dla jego stanu zdrowia.

Pełnomocnik powódki nie złożył nawet formalnego wniosku dowodowego odnośnie powołania przez Sąd biegłego lekarza celem oceny aktualnego stanu zdrowia pozwanego, jak również możliwości wykonywania przez niego pracy fizycznej, w tym sugerowanej przez stronę powodową.

Co więcej, na rozprawie z 27 listopada b.r. proponował nawet pozwanemu kwotę 600zł alimentów m-cznie, a więc znacznie mniejszą od pierwotnego żądania pozwu (zob. k. 53 i 2).

Wcześniej zaś, nie kontestował procesowo wysokości udzielonego przez Sąd zabezpieczenia w kwocie po 400zł m-cznie, choć kluczową przyczyną jego ustalenia w takiej właśnie wysokości były uzasadnione wątpliwości Sądu co do większych możliwości płatniczych pozwanego.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd przyjął ostatecznie na podstawie dostępnego swojej ocenie materiału dowodowego sprawy, że pozwany jest w stanie zapłacić powódce kwotę ustaloną zabezpieczeniem, czyli po 400zł m-cznie, co skutkowało rozstrzygnięciem jak w punktach 1-2 wyroku.

Rygor natychmiastowej wykonalności i klauzulę wykonalności nadano na podstawie art. 333§1pkt.1 oraz art.782§1 i 1082kpc (punkt 3 wyroku).

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych i zastępstwa procesowego w sprawie oparto na treści art. art.96ust.1pkt.1, art.113ust.1, 2 i 4 Ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz na art.102kpc.